

معبد بودای روشنایی بیکران

نوشته هوانگ سو - یونگ

که به صورت شش در آمد و بهوی جمله در گردید و چون وحشت بر او منتول شده بود به عز و لایه از عرس عذراوایت و بهوی قول داد که در هانتجایی که او را شکار کرده است معبدی بسازد.

در روایت سپس ذکر شده است که ناتمسوونگ در پی این حادثه به آیین بودایی گروید و بعدها در معبد بهاسم یونگوک - ساو سوگورام یکی بهیاد پدر و مادر خود در طول

زندگی قبلی و دیگری به افتخار پدر و مادر خود در طول زندگی دوم بنیان نهاد. کیهانتمسوونگ بهسال ۷۰۰ میلادی در میان خاندان سلطنتی کیم به دنیا آمده بود. او در زمان پادشاهی کیونگ دوک به مدت پنجسال در فاصله سالهای ۷۴۵ و ۷۵۰ عهدهدار وزارت گردید و پس از سال ۷۵۰ میلادی طبق دستور پادشاه اوقات خود را صرف ساختن دو معبد مزبور نمود. او تا زمان مرگش در سال ۷۷۴

معاونتگاهها همان اندازه بیشمار و بی پایانند که ستارگان آسمان و بیخانه ماه همچون پروازنده، با این کلمات یک تاریخ قدیمی جنبش شدیدی ساختن را که در پی گسترش آیین بودایی در کره در این کشور بروجی پیوسته توسیف می کند. آیین بودایی در طی نیمه دوم قرن چهارم میلادی از هند از راه چین وارد کره شد تا بعدها به صورت مذهب رسمی آن کشور درآید. به وزارت افزایش تعداد معاونتگاهها نیز به وزارت بودایی نیز توسعه یافت. دوره ای که از نیمه قرن هفتم تا پایان هشتم میلادی را در پی می گیرد به نام دوره دوؤ تلای هجر بودایی در کره شناخته شده است. در آن دوره کره با دو کشور هند و چین روابط نزدیکی داشت و بسیاری از دانشمندان و کشتن جوان کره ای برای ادامه تحصیلات خود به آن دو کشور می رفتند.

در آن دوره کیونگ و یانگت کره بود و طبیعتاً در این شش معاونتگاههای متعددی تاسیس گشت. در میان معاونتگاههایی که تا کنون باقی مانده اند شناخته شده تر همه احتمالاً دو معبد یونگوک - ساوسوگورام است. این دو معبد در قرن هشتم میلادی بر فراز کوه ت، اوهام که در شمال غربی کیونگتو قرار دارد توسط یکی از وزرا موسوم به کیم قانگ سوونگ ساخته شد.

در روایتی چنین آمده است که کیهانله - سوونگ در برنو شایستگیهایی که طی یک زندگی قبلی در وجود وی انباشته شده بود در دوران فرمانروایی سلسله سلطنتی سیلا در جلد یک یک نخستوزیر به دنیا آمد و وقتی به سن بلوغ رسید روزی هوس کرد که برای شکار بالای کوه ت، اوهام برود. آن روز خرسی شکار کرد و چون شب فرا رسیده بود ناچار شد که شب را در یکی از کلبه های جنگلی درپای کوه بگذراند. او در خواب خرسی را دیده

Photo: Muzeyu Yumenod © Kodansha International, Tokyo, Japan

هوانگ سو - یونگ «Hwang Su - Young»

استاد خرمای برجامی و رئیس دانشکده در دانشگاه یونگکوک واقع در شهر سول است. او در گذشته نویسنده کتاب «تیره سوریمن تیره» است و فرستگهای شش زبانه ای که در سال ۱۹۶۳ در انتشار

مجسمه یکی از سازندگان دهکابه بودا یا بندهی ۴۱۸ متر که

مجموعه بودا در حال تفکر و تأمل، این مجسمه با بلندی ۴٫۴۶ متر که از سنگت خارا ساخته شده است، جبهه اصلی معبد سوکوگرام را تشکیل می‌دهد. آرامش و برتری خطوط را با طاقچه‌ها نشان می‌دهد.

Photo Masakatsu Yamamoto © Kodansha International, Tokyo, Japan

مجموعه بودا در حال تفکر و تأمل، این مجسمه با بلندی ۴٫۴۶ متر که از سنگت خارا ساخته شده است، جبهه اصلی معبد سوکوگرام را تشکیل می‌دهد. آرامش و برتری خطوط را با طاقچه‌ها نشان می‌دهد.

◀ شخصاً به امور ساختمانی آنها نظارت کرد و استادان مدرک‌پایگانی شده در آن زمان به‌مانند می‌رهند که پس از وی دولت این طرح را با موفقیت به‌انجام رساند.

کوه ت، اوام که معد سوکورام پرقراز آن مشرف به‌دریا ساخته شده یک سد طبیعی شش‌مده می‌باشد که فلرو سلطنتی سیلا و پایتخت آن کونیکوز را از زلزله اشتغال‌کنان خارجی مسون نگه‌می‌داشت. رسم بر این شد که دره‌ها آن برای پیشرفت و گامگاری ملت قریب‌پایان تقدیم خدایان کنند. بقایای جسد شاهنشاهی چهارمین پادشاه خاندان سلطنتی سیلا که در فاصله سالهای ۵۷ و ۷۹ میلادی سلطنت می‌کرد و در میان مردم به‌عنوان جنگجوی دلیری که حتی یک دشمن در زیر آسمانها نمانده مورد احترام بود بدانجا منتقل گردید و از آن پس او به‌عنوان خدای کوه مورد ستایش و تکریم قرار گرفت.

در محلی که آبهای سرازیر شده از کوه ت، اوام بهم می‌ریختند و بعد به‌سوی دریا جریان پیدا می‌کنند تعدادی از آثار میوه‌تاریخی وجود دارند. این آثار عبارتند از معد کانون‌سا که در پایان قرن هفتم میلادی برای حمایت از ملت ساخته شده. مقبره بون‌سو از پادشاهان کره و سفرهایی که مردم برای بزرگداشت خاطره شاه شونی در آن مراسمی برپا می‌دارند. در میان این آثار تاریخی سه گانه مهمی از همه مقبره بون‌سو شاه است. این پادشاه که در اواسط قرن هفتم میلادی فرمانروایی می‌کرد بنیانگزار فلرو سلطنتی واحد سیلا است. او در ستر مرگ آرزو کرد که پس از سوزانده شدن جسدش به‌سورت فلازدهای نگیهان دریای شرق و محافظ و حامی ملت در آید و امیدوار بود که در سمرق وی ملت را ترغیب کند تا به تعالیم بودایی ارجح و احترام بسیار زیادی قائل شوند. خاکستر جسد جیوزنگ‌ک شاه (۷۴۱-۷۴۴) نیز در این منطقه که گمان می‌رود محل مشترکی برای دفن اموات خاندان سلطنتی کیم بود پخش و پراکنده شد.

بقعه چاب دیگر اینکه معد سوکورام و محسمه بودا در داخل آن هر دو در به‌جوب شرقی قرار دارند و این احتمالاً ناشی از تصادف نیست. زیرپایگی از مشخصاتی که معد سوکورام را از دیگر معابد بنا شده در روی سرخ‌ها متمایز می‌سازد اینست که این معد به‌دست‌انسان آفریده شده است. به‌بیان دیگر معماران قادر بوده‌اند که آن را در هر محل و جایی که خردشان انتخاب می‌گردند بسازند.

معد سوکورام از یک تالار گنبددار، یک رواق کوچک مربعی‌شکل و از یک راهرو کوتاه تشکیل شده که آنگو را بهم می‌یوندد. تالار اصلی از سنگ خارا ساخته شده است. رواق از چوب ساخته شده و به‌وسیله پام سفالی پوشیده شده است. شیوه ساختن اینگونه بناها از سنتی بیرونی می‌گردد که از زمانهای بسیار قدیم در سرزمین کره مستقر گردیده است. وقابل توجه اینکه برخی از معابد مشابه هند نیز دارای همان نقشه‌بندی‌ها می‌باشند.

هفت‌چهره که به‌طور برجسته در سنگ خارا حک شده‌اند زینت کاری دیوارهای رواق را تشکیل می‌دهند. دو پادشاه دوا پانسیبی موفر و پاشکوه از راهرو نگهبانی می‌کنند. دستون هشت‌شلی که با طرحهایی از گل درخت‌کار تزیین شده‌اند در مدخل اتاق اصلی قرار دارند. در مرکز این تالار، زیر کتیبه، محسمه بودا مشاهده می‌شود که پایه بزرگ مدور آن با طرحهایی از گل درخت‌کار تزیین یافته است. روی دیوارهای تالار پانزده محسمه دیگر از جمله محسمه ده‌شاگرد بودا کنده‌کاری شده‌است. اجناس صالح و آرایش و حفاطتی که از زیبایی محسمه اصلی با بلندی ۳/۲۶ متر به

اطراف پرتو می‌افکند سبب شده است که این محسمه یکی از گنجینه‌های بزرگ هنر بودایی در جهان تلقی گردد. در دیوارهای گنبد که در طایفه ساخته شده تا ده بودیساتوی نشسته در آنها جای داده‌شوند. به‌این نکته باید توجه کرد که بجز این ده بودیساتوا و محسمه اصلی همه چیزهای دیگر در قطعات سنگ خارا کنده‌کاری شده‌اند.

سنت اقتضا می‌کرد که محسمه اصلی محسمه‌کننده بودا ساکیونی (حکیم خاندان ساکیا) باشد ولی کشفیات جدید نشان می‌دهند که این محسمه در واقع محسمه امیتایا یعنی بودای نور میکران است.

هنر بودایی که از هند دور دست وارد خاک کره شد سبب گردید که در اواسط قرن هفتم میلادی در این کشور شاهکارهای فراوانی بوجود آید. معد سوکورام پلوجود و مست اندکی که دارد تجار از دوازده قرن شکیات گنجینه‌های هنری بسیار پرازشی بوده است و

اقتضای حفظ و نگهداری این گنجینه‌ها بیشتر نسبت به‌زمان بودایی است که در طول قرون ششادی فداکاری و امان‌خلل‌ناپذیری از خود نشان دادند.

نگهداری این گنجینه‌ها کار آسانی نبوده است. نخست اینکه قسمتی از سقف معد فرو ریخت و لازم آمد که برای مرمت خرابی‌ها عملیات وسیعی انجام گیرد. سپس در سال ۱۹۶۰ عده‌ای از پژوهشگران به‌یک سلسله از مسائل که در راه حفظ و نگهداری این گنجینه‌ها موانعی بوجود آورده، می‌پرداختند. یونسکو به‌منظور ایاتن راه‌حلهایی برای این مسائل کمک سزایی نمود و کار مرمت خرابیها از سال ۱۹۶۱ آغاز شد و مدت سه‌سال به‌درازا انجامید. در سالهای آینده اصلاح یک نظارت روز افزون و تحلیل عمیق همه مسائلی که حفظ و نگهداری این گنجینه‌های هنری منحصراً بفره در نوع خود مطرح می‌سازد ضرورت پیدا خواهد کرد.

هاگکسو - یونگ

محسمه و آئی کسورا که بازده سر دارد او به‌خاطر توانش یک چهره نوبایی بشمار می‌رود و محسمه‌کننده ترحه و مورانی است. موانع از او کمک و حمایت دریافت می‌دارند. این بودای آینده با بلندی ۴/۱۸ متر که با چهره زنانه نشان داده شده روی دیوارهای سنگی سال اصلی به‌طور برجسته حک گردیده است.

Kandahar, Afghanistan, Takht-e Rostam